

PARAULA I VIDA

No us oblideu de l'Església Mare de Jerusalem

Cada any, aquests dies de gener sempre peregrino a Terra Santa amb la «Coordinadora dels Bisbes en favor dels Cristians de Terra Santa», però la pandèmia ho ha tornat a impedir. Amb tot, l'objectiu no ha cessat. Així com les autoritats de l'Església de Jerusalem li van demanar a Sant Pau «*que no s'oblidés dels seus pobres*», i ell confessa que així ho ha fet (cf. Ga 2,10; Ac 11,29-30), així els cristians d'Occident i d'arreu del món hem de tenir una predilecció pels nostres germans de Terra Santa que mantenen la seva presència de lloança i de sofrència, enmig de l'assetjament de molts dels seus veïns i conciudadans, i hem de trobar instruments que els proporcionin solidaritat efectiva.

Per als cristians de Terra Santa, com per a la resta del món, els anys 2020 i 2021 han estat anys de sofrència. L'aïllament, la pèrdua de feina per la manca de pelegrins i les dificultats per a viure amb dignitat enmig de situacions violentes, especialment doloroses a Gaza i a Jerusalem, fan urgent el nostre ajut. «No podem renunciar a cuidar els Llocs Sants que són una prova concreta del misteri de l'encarnació del Fill de Déu i de l'ofrena de la seva vida per nosaltres i per la nostra salvació» (Cardenal L. Sandri).

En un Missatge del 13 de desembre passat, els Patriarques i els Caps de les Esglésies presents a la ciutat santa de Jerusalem acaben de dir: «A tota la Terra Santa, els cristians s'han convertit en l'objectiu d'atacs freqüents i sostinguts per part de grups radicals marginals. Des de l'any 2012 hi ha hagut innombrables incidents d'agressions físiques i verbals contra sacerdots i altres clergues, atacs a esglésies cristianes, amb llocs sants vandalitzats i profanats regularment, i intimidació contí-

nua envers els cristians locals, que simplement busquen celebrar el culte lliurement i dur la seva vida diària. Aquestes tàctiques estan essent utilitzades per grups radicals en un intent sistemàtic d'expulsar la comunitat cristiana de Jerusalem i d'altres parts de Terra Santa.»

Si bé reconeixen l'esforç de les Autoritats i les determinacions legals en vigor, denuncien «que aquest compromís nacional és traït pel fracàs dels polítics locals, funcionaris i agències d'aplicació de la llei per frenar les activitats dels grups radicals», els quals «continuen adquirint propietats estratègiques al Barri Cristià, amb l'objectiu de disminuir la presència cristiana, sovint utilitzant tractes de sota mà i tàctiques d'intimidació per desallotjar els residents de les seves cases, disminuint dràsticament la presència cristiana i interrompent encara més les rutes històriques de pelegrinatge entre Betlem i Jerusalem. La peregrinació cristiana, a més de ser un dret de tots els cristians del món, aporta grans beneficis a l'economia i a la societat d'Israel.»

D'acord amb el compromís declarat de protegir la llibertat religiosa per part de les autoritats polítiques locals d'Israel, Palestina i Jordània, demanen «que es faci front als reptes que els grups radicals presenten a Jerusalem tant a la comunitat cristiana com a l'estat de dret, per tal que cap ciutadà o institució no hagi de viure sota l'amenaça de violència o intimidació. I que s'iniciï el diàleg per a la creació d'una zona cultural i patrimonial cristiana especial, per salvaguardar la integritat del barri cristià de la Ciutat Vella de Jerusalem i garantir el seu caràcter i el seu patrimoni únics».

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Visita ad limina Apostolorum

La Visita ad limina Apostolorum la inicien els bisbes de Catalunya del 10 al 15 de gener.

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, té previst participar-hi juntament amb els altres bisbes amb seu a Catalunya. Mons. Vives presentarà l'anomenada *Relació quinquennal*.

La Visita té el valor teològic de que és signe de la comunió amb el Sant Pare i la Seu Apostòlica i, al mateix temps, és signe de la comunió interna a la Diòcesi, ja que a través de la visita que realitzarà el Bisbe, tota la Diòcesi és la que visita al Papa en comunió amb ell.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Transhumanisme i narcisisme

Narcís és l'arquetip simbòlic de la postmodernitat. S'enamora de si mateix en veure's reflectit en un estany i refusa l'amor que els altres li volen donar. La seva principal preocupació és la cura de si mateix.

És un ésser autocèntric que té com a objectiu sentir-se bé, agradar-se, fruit de la vida. Lluita feroçment contra l'envelliment i la decrepitud; no aspira

a grans ideals, ni a transformar el món, però vol romandre permanentment bell. El seu anhel és fruit de l'eterna joventut, gaudir d'una bona salut i reproduir els arquetips de bellesa que imperen en la societat.

És fàcil entreveure punts de sintonia entre el transhumanisme i el narcisisme postmodern. La biotecnologia es converteix en la perfecta aliada per mantenir-se eternament jove i per-

manentment sa, per ser seductor encara que els anys passin i per combatre qualsevol símptoma de decrepitud.

En la mentalitat narcisista subsisteix una ascètica que no es pot qualificar, estrictament, de religiosa, perquè l'objectiu no és acostar-se a Déu, ni purgar els pecats mundans, sinó romandre en el món, el màxim de temps possible, amb un aspecte jovial i sa.

Això suposa un exercici físic periòdic i tota mena de sacrificis i de cures corporals. És una penitència laica que el ciutadà postmodern està disposat a practicar. Amb tot, si entreveu que la tecnologia li pot estalviar els patiments i assolir el cobejat objectiu sense haver de suar, s'hi apuntarà ve-loçment.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

No os olvidéis de la Iglesia Madre de Jerusalén

Todos los años, en estos días de enero, siempre peregrino a Tierra Santa con la «Coordinadora de los Obispos en favor de los Cristianos de Tierra Santa», pero la pandemia lo ha vuelto a impedir. Sin embargo, el objetivo no ha cesado. Así como las autoridades de la Iglesia de Jerusalén le pidieron a San Pablo «que se acordara de sus pobres», y él confiesa que así lo ha hecho (cf. Ga 2,10; Hch 11,29-30), así los cristianos de Occidente y de todo el mundo debemos tener una predilección por nuestros hermanos de Tierra Santa, que mantienen su presencia de alabanza y de sufrimiento, en medio del acoso de muchos de sus vecinos y conciudadanos, y debemos encontrar instrumentos que les proporcionen solidaridad efectiva.

Para los cristianos de Tierra Santa, como para el resto del mundo, los años 2020 y 2021 han sido años de sufrimiento. El aislamiento, la pérdida de trabajo por la falta de peregrinos y las dificultades para vivir con dignidad en medio de situaciones violentas, especialmente dolorosas en Gaza y en Jerusalén, hacen urgente nuestra ayuda. «No podemos renunciar a cuidar los Santos Lugares que son una prueba concreta del misterio de la encarnación del Hijo de Dios y de la ofrenda de su vida por nosotros y por nuestra salvación» (Cardenal L. Sandri).

En un Mensaje del pasado 13 de diciembre, los Patriarcas y los Líderes de las Iglesias presentes en la ciudad santa de Jerusalén acaban de decir: «En toda la Tierra Santa, los cristianos se han convertido en el objetivo de ataques frecuentes y sostenidos por parte de grupos radicales marginales. Desde el año 2012 ha habido innumerables incidentes de agresiones físicas y verbales contra sacerdotes y otros clérigos, ataques a iglesias cristianas, con lugares santos vandalizados y profanados regularmente, e intimidación continua hacia los cristianos locales, que simplemente buscan celebrar el culto libremente y llevar su vida diaria. Estas tácticas están siendo utilizadas por grupos radicales en un intento sistemático de expulsar a la comunidad cristiana de Jerusalén y de otras partes de Tierra Santa.»

Si bien reconocen el esfuerzo de las Autoridades y las determinaciones legales en vigor, denuncian «que este compromiso nacional se ve traicionado por el fracaso de los políticos locales, funcionarios y agencias de aplicación de la ley para frenar las actividades de los grupos radicales», los cuales «siguen adquiriendo propiedades estratégicas en el Barrio Cristiano, con el objetivo de disminuir la presencia cristiana, a menudo utilizando tratos bajo mano y tácticas de intimidación para desalojar a los residentes de sus casas, disminuyendo drásticamente la presencia cristiana e interrumpiendo aún más las rutas históricas de peregrinación entre Belén y Jerusalén. La peregrinación cristiana, además de ser un derecho de todos los cristianos del mundo, aporta grandes beneficios a la economía y la sociedad de Israel».

De acuerdo con el compromiso declarado de proteger la libertad religiosa por parte de las autoridades políticas locales de Israel, Palestina y Jordania, piden «que se haga frente a los retos que los grupos radicales presentan en Jerusalén, tanto a la comunidad cristiana como al estado de derecho, para que ningún ciudadano o institución tenga que vivir bajo la amenaza de violencia o intimidación. Y que se inicie el diálogo para la creación de una zona cultural y patrimonial cristiana especial, para salvaguardar la integridad del barrio cristiano de la Ciudad Vieja de Jerusalén y garantizar su carácter y patrimonio únicos».

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Mons. Vives, present a la inauguració de l'Espai Galobardes

L'Espai Galobardes, un espai de 300 m² dedicats a l'obra del pintor Francesc Galobardes, a la parròquia de Canillo (Andorra), fou inaugurat el 22 de desembre amb l'assistència de l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep episcopal, Mons. Joan-Enric Vives. A l'acte van assistir el propi Sr. Francesc Galobardes i els seus fills i família més íntima, a més de la Subsíndica general, M.I. Sra. Meritxell Palmitjavila; la Ministra de Cultura i Esports, M.I. Sra. Sílvia Riva; el Cònsol Major de Canillo, Hble. Sr. Francesc Camp; i l'anterior Cònsol i altres ministres i autoritats.

L'exposició inaugurada compta amb 43 paisatges de temàtica estrictament local, sota el lema «Canillo als ulls del paisatge andorrà», i que constitueixen una revisió, ampliada, de l'exposició que el Comú li va dedicar el 2019 al Palau de Gel i que és en l'inici de l'idil·li de Galobardes amb la parròquia. Una bona relació i entesa que es va confirmar a l'agost amb la cessió de 524 obres de la col·lecció personal de

l'artista, que en endavant custodiarà Canillo i que s'aniran exposant en aquest sorprenent i bonic espai que porta el nom de Francesc Galobardes. Es tracta d'una sala diàfana d'aproximadament 300 m² que, junt amb el Museu de la Moto, inaugurat a l'estiu, constitueix un singular clúster museístic. El Comú hi ha invertit en conjunt 900.000 euros, i l'Espai anirà combinant l'exposició parcial del fons Galobardes amb mostres consagrades principalment d'artistes locals.

Càritas Andorrana i Fundació Crèdit Andorrà, arriben als 10 anys de col·laboració mútua

La Fundació Crèdit Andorrà compleix deu anys col·laborant amb Càritas Andorrana. La col·laboració es va iniciar el novembre del 2011 i es va materialitzar en un conveni l'any 2013, destinat a formalitzar el compromís de l'entitat per ajudar de manera periòdica les persones d'Andorra més necessitades, a través del Banc d'aliments.

Aquesta ajuda es tradueix, d'una banda, en vals de compra de productes frescos als supermercats i, de l'altra, en el subministrament de productes alimentaris, d'higiene i de la llar de primera necessitat.

Des de l'inici de la col·laboració, la Fundació Crèdit Andorrà ha aportat més de 217.000 euros d'ajuda en productes alimentaris i d'higiene. Durant el període del gener al novembre del 2021 han estat ateses 252 famílies, que corresponen

nen a un total de 508 persones, de les quals el 47% són persones residents de forma efectiva a Andorra i la resta formen part del col·lectiu de temporers.

Durant aquests mesos, l'aportació econòmica de la Fundació ha ascendit a més de 47.000 euros. Aquesta xifra representa el 83% dels ingressos totals i ha permès cobrir gairebé el 45% de les despeses del projecte del Banc d'aliments.

La Fundació Crèdit Andorrà col·labora en aquesta campanya de Nadal amb l'aportació de més de 800 unitats de productes alimentaris.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Formar part del Poble de Déu és un do, una responsabilitat: la responsabilitat de donar testimoni amb fets, i no sols amb paraules, de les meravelles de Déu que, si es coneixen, ajuden els homes a descobrir la seva existència i a acceptar la seva salvació» (5 de novembre).

@Pontifex: «El món necessita cristians que sàpiguen mostrar amb la seva vida la bellesa de l'Evangeli; que siguin teixidors de diàleg; que facin resplendir la vida fraterna; que difonguin el bon perfum de l'acolliment i de la solidaritat; que protegeixin i custodien la vida» (8 de novembre).

@Pontifex: «Comprometem-nos a promoure junts una educació per a la fraternitat, perquè els brots d'odi que volen destruir-la no prevalguin. L'amenaça de l'antisemitisme, que encara serpenteja a Europa i en altres llocs, és una metxa que cal apagar» (9 de novembre).

@Pontifex: «És hora de desenvolupar una nova forma de solidaritat universal basada en la fraternitat, l'amor i la mútua comprensió; una solidaritat que valori les persones per sobre del benefici econòmic; que busqui noves maneres d'entendre el desenvolupament i el progrés» (11 de novembre).

Homenatge a Mons. Joan Martí en la felicitació de Nadal de la Cúria

El 24 de desembre es va celebrar la tradicional felicitació de les festes de Nadal de la Cúria diocesana a l'Arquebisbe d'Urgell, incloent-hi l'homenatge a l'Arquebisbe Joan Martí i Alanis, amb la *Laudatio* que va dur a terme l'actual Arxiprest de les Valls d'Andorra i estret col·laborador de Mons. Martí, Mn. Ramon Sàrries.

L'acte va començar amb unes paraules de felicitació de Nadal del Vicari general, Mn. Josep M. Mauri. A continuació, Mn. Ignasi Navarri, Vicari general, va fer un repàs del que havia estat l'any 2019 per a la Diòcesi i el Copríncipat episcopal d'Andorra. Finalment, Mn. Ramon Sàrries va fer un repàs, amb anècdotes curioses, del recorregut vital de Mons. Martí, mostrant el seu perfil de bon organitzador pastoral i institucional, la seva afició a la lectura i a l'estudi, i la seva dimensió humana i espiritual. Va explicar el full de ruta del seu pontificat, amb la recerca de la comunió amb els sacerdots diocesans i de la participació i corresponsabilitat de tots, la vivència de tres Jornades diocesanes, l'Assemblea diocesana, l'any 1981, i la presència i actuació dins del Concili Provincial Tarraconense; el seu esforç vers la renovació dels equipaments materials als centres principals, la Casa del Bisbat i el Santuari del Sant Crist de Balaguer; la seva bona sintonia amb els mitjans de comunicació, i la creació del *Full Do-*

minical i de la revista *Església d'Urgell*, així com de la creació de l'IOP i de Ràdio Principat; la tasca vers la superació de la crisi vocacional i la vinguda a Urgell de joves seminaristes de Colòmbia; com organitzà la Pastoral de Joves amb el Moviment de Joves Cristians d'Urgell, l'Hora 3 i la celebració de l'Aplec de l'Esperit, les colònies; els esforços en el camp artístic i l'angoixa pel robatori de peces d'art com la Verge de Núria, el Retable de la Mare de Déu del Roser d'Abella de la Conca, la crema del Santuari de Meritxell; també parlà de la restauració de la Catedral i de la construcció del Museu Diocesà; de la seva vessant per l'empobriment i la situació social que vivien les comarques de la diòcesi i també la commoció per les riudes del 1982. També va tractar de l'impuls a Càritas Diocesana i Nacional d'Andorra i, finalment, va destacar la tasca de recollida d'informació i del procés de beatificació dels Màrtirs d'Urgell, que culminà quan ell ja era emèrit, el 2004.

Mons. Martí també destacà en la seva vessant com a Copríncep, per l'impuls de modernització de les institucions i la societat andorrana, que culminà l'any 1993, amb la signatura de la Constitució d'Andorra per part dels dos coprínceps.

L'Arquebisbe Joan-Enric va tancar l'acte felicitant el Nadal als col·laboradors i membres de la Cúria i a les seves famílies, i es van cantar nadales.

Solemnitat del Nadal i Cant de la Sibil·la

Des de la tarda del dia 24 i tot el dia 25 de desembre a la Catedral Basílica de Santa Maria de La Seu d'Urgell i a tots els temples parroquials i altres capelles del Bisbat d'Urgell es va celebrar la solemnitat del Nadal del Senyor.

Quan a la naturalesa, pel solstici d'hivern, reneix la llum del sol, l'Església des dels inicis del cristianisme hi va celebrar el naixement en la carn del Fill de Déu, fet home en les entranyes de la Santíssima Verge Maria i custodiat per Sant Josep.

L'Arquebisbe Joan-Enric va presidir les Misses vespertines a La Llar de Sant Josep, amb els residents i religioses de la Llar i a la Catedral, on abans de la celebració eucarística, la soprano Laura Castellet i els cantors de l'Escola de Música de La Seu d'Urgell van interpretar, a l'inici de la Missa vespertina avançada per causa de les mesures sanitàries, el *Cant de la Sibil·la* segons els cantors de La Seu d'Urgell: «Lo jorn del judici, parrà qui haurà fet servici». Aquest és el missatge de la profetessa Sibil·la que anuncia que s'acompleixen les profecies i que neix la salvació, i que tots els mortals han de recordar que seran jutjats per les obres de servei i amor que hauran dut a terme.

A la Missa del migdia de la Catedral, l'Arquebisbe d'Urgell va impartir la benedicció apostòlica amb indulgència plenària. També tingué un record pels malalts de Covid, i pels llocs on no hi ha pau, així com per als refugjats i emigrants. Demanà un compromís més ferm de tots envers aquestes causes de la humanitat que Jesús, per la seva Encarnació, s'ha fet seves.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Sa 15,16-23 / Sl 49 / Mc 2,18-22]. Sant Antoni, abat (†356), d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca; santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. ■ Dimarts [1Sa 16,1-13 / Sl 88 / Mc 2,23-28]. □ *Tortosa*: Sant Ildefons, bisbe. ■ *Urgell*: Sant Jaume Hilari Barbal i Cosín, rel. i mr.; sant Volusià, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta Maria López Vicuña, vg.

19. ■ Dimecres [1Sa 17,32-33.37. 40-51 / Sl 143 / Mc 3,1-6]. Santa Agnès, vg. i mr.; sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); sants Gumersind, prev. i Servideu, monjo, mrs.; beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, card.; beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prevs., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

20. ■ Dijous [1Sa 18,6-9;19,1-7 / Sl 55 / Mc 3,7-12]. Sant Fabià, papa

(romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà i mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Divendres [He 10,32-36 / Sl 33 / Jo 17,11b-19]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs. (259); santa Agnès, vg. agustina, de Benigànim.

22. ■ Dissabte [2Sa 1,1-4,11-12. 17a.19.23-27 / Sl 79 / Mc 3,20-21]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña,

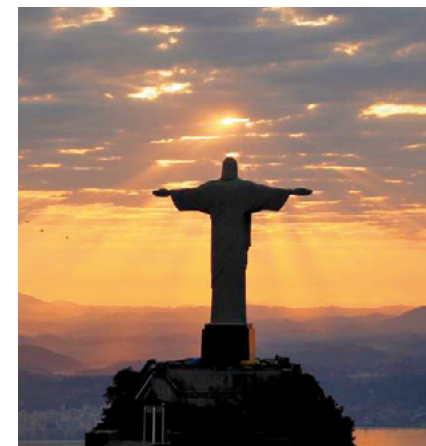
vg. salesiana; beat Guillem Josep Chaminate, prev. marianista; sant Vicenç Pollotti, prev. (família Mínims i Trinitaris).

23. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ne 8,1-4a. 5-6.8-10 / Sl 18 / 1Co 12,12-30 / Lc 1,1-4;4,14-21]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. ■ *Tortosa*: Sant Francesc Gil de Frederic i Sans, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indoxina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emericiana, vg. i mr.

Diumenge II de durant l'any (C)

COMENTARI

«El Senyor t'estimarà i tindrà marit la teva terra»

El miracle que tots coneixem com «el de les bodes de Canà» podria semblar a primera vista una mica estrany: es tracta que, al final de la boda, no falti vi als comensals! Podríem entendre la conversió en vi d'uns quants litres d'aigua i en un vi no massa bo: *els convidats ja han begut molt*. Però no és així: Jesús canvia en vi l'aigua d'unes sis piques, cada una amb una cabuda de quatre a sis galledes, és a dir en total són uns 600 litres de vi i a més de la millor qualitat: *has guardat fins ara el vi millor*. Com passa sempre en Joan, el miracle és un signe; es tracta d'una boda, manifestació de l'amor entre un home i una dona; el que es canvia en vi és l'aigua de les piques destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus; indica que ara aquesta purificació ja no és necessària perquè Jesús ens ofereix el vi que és el do de la salvació que ens porta, un do abundantíssim (d'aquí la gran quantitat de vi). Tot plegat ens parla de l'amor de l'espòs Crist per tots els homes als quals ofereix una salvació sense fi. Ja no calen pràctiques de purificació; cal creure en Crist. És la primera manifestació, el primer signe de qui és Jesús. I Maria hi és present com hi serà a la creu. Acompanya el seu Fill en els moments fonamentals de la salvació, sol·lícita pel bé de tots els homes. I Maria, símbol d'Israel, és també símbol de l'Església a la qual Crist el seu espòs ofereix la seva salvació plena.

Ara es fa realitat la primera lectura: *No et podran dir més l'Abandonada; no podran dir La-Desolada a la teva terra; a tu et diran Jo-me-l'estimo. Perquè el Senyor t'estimarà i tindrà marit la teva terra..., el teu Déu està content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia*: manifestació total de l'amor de Déu per tots nosaltres. I Pau a la segona lectura ens parla de la diversitat de dons que l'Esperit distribueix en l'Església: *Són diversos els miracles; són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim*. Tot és obra de l'amor de Déu manifestat en Crist, al servei de l'Església.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 62,1-5)

Per amor de Sió no vull callar, no vull reposar per Jerusalem fins que aparegui com un raig de llum el seu bé, i la seva salvació com una torxa encesa. Els altres pobles veuran el teu bé, tots els reis veuran la teva glòria i et donaran un nom nou que els llavis del Senyor designaran. Seràs una corona magnífica a les mans del Senyor, i una diadema reial a les mans del teu Déu. No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La Desolada» a la teva terra: a tu et diran «Jo-me-l'estimo», i a la teva terra, «Té-marit», perquè el Senyor t'estimarà, i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït et prendrà per esposa com un jove esposa una donzella; el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia.

▶ Salm responsorial (95)

R. *Conteu a tots els pobles els prodigis del Senyor.*
Canteu al Senyor un càntic nou, / canteu al Senyor, arreu de la terra; / canteu al Senyor, beneïu el seu nom. R.
Anuncieu de dia en dia que ens ha salvat; / conteu a les nacions la seva glòria, / conteu a tots els pobles els seus prodigis. R.

Doneu al Senyor, famílies dels pobles, / doneu al Senyor honor i majestat, / tributeu al Senyor l'honor del seu nom. R.

Adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. / Que tremoli davant d'ell tota la terra. / Digueu a tots els pobles: «El Senyor és rei!» / Sentència amb raó les causes dels pobles. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,4-11)

Germans, els dons que rebem són dons diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Un, gràcies a l'Esperit, rep el do d'una paraula profunda; un altre, per obra del mateix Esperit, rep el do de desglossar les veritats; un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe; un altre, el do de donar la salut als malalts; en virtut de l'únic Esperit, un altre, el do de fer miracles; un altre el do de profecia; un altre, el de distingir si un esperit és fals o autèntic; un altre, el do de parlar llenguatges misteriosos; un altre, el do d'interpretar-los.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 2,1-11)

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats. Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi.» Jesús li respon: «Mare, per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meua hora.» Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui.» Hi havia allí sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Cada una d'elles tenia una cabuda de quatre a sis galledes. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques.» Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei.» Ells n'hi portaren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor.» Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 62,1-5)

Por amor a Sión no callaré, por amor de Jerusalén no descansaré, hasta que rompa la aurora de su justicia, y su salvación llamee como antorcha.

Los pueblos verán tu justicia, y los reyes tu gloria; te pondrán un nombre nuevo, pronunciado por la boca del Señor. Serás corona fúlgida en la mano del Señor y diadema real en la palma de tu Dios.

Ya no te llamarán «Abandonada», ni a tu tierra «Devastada»; a ti te llamarán «Mi predilecta», ya tu tierra «Desposada», porque el Señor te prefiere a ti, y tu tierra tendrá un esposo. Como un joven se desposa con una doncella, así te desposan tus constructores. Como se regocija el marido con su esposa, se regocija tu Dios contigo.

▶ Salmo responsorial (95)

R. *Contad las maravillas del Señor a todas las naciones.*
Cantad al Señor un cántico nuevo, / cantad al Señor, toda la tierra; / cantad al Señor, bendecid su nombre. R.
Proclamad día tras día su victoria. / Contad a los pueblos su gloria, / sus maravillas a todas las naciones. R.

Familias de los pueblos, aclamad al Señor, / aclamad la gloria y el poder del Señor; / aclamad la gloria del nombre del Señor. R.

Prostraos ante el Señor en el atrio sagrado, / Tiembale en su presencia la tierra toda. / Decid a los pueblos: «El Señor es rey: / él gobierna a los pueblos rectamente». R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,4-11)

Hermanos: Hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Y así uno recibe del Espíritu el hablar con sabiduría; otro, el hablar con inteligencia, según el mismo Espíritu. Hay quien, por el mismo Espíritu, recibe el don de la fe; y otro, por el mismo Espíritu, don de curar. A este se le ha concedido hacer milagros; un aquel, profetizar. A otro, distinguir los buenos y malos espíritus. A uno, la diversidad de lenguas; a otro, el don de interpretarlas. El mismo y único Espíritu obra todo esto, repartiendo a cada uno en particular como él quiere.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 2,1-11)

En aquel tiempo, había una boda en Caná de Galilea, y la madre de Jesús estaba allí. Jesús y sus discípulos estaban también invitados a la boda. Faltó el vino, y la madre de Jesús le dice: «No tienen vino». Jesús le dice: «Mujer, ¿qué tengo yo que ver contigo? Todavía no ha llegado mi hora». Su madre dice a los sirvientes: «Haced lo que él os diga».

Había allí colocadas seis tinajas de piedra, para las purificaciones de los judíos, de unos cien litros cada una. Jesús les dice: «Llenad las tinajas de agua». Y las llenaron hasta arriba. Entonces les dice: «Sacad ahora y llevadlo al mayordomo». Ellos se lo llevaron. El mayordomo probó el agua convertida en vino sin saber de dónde venía (los sirvientes sí lo sabían, pues habían sacado el agua), y entonces llama al esposo y le dice: «Todo el mundo pone primero el vino bueno y, cuando ya están bebidos, el peor; tú, en cambio, has guardado el vino bueno hasta ahora».

Este fue el primero de los signos que Jesús realizó en Caná de Galilea; así manifestó su gloria y sus discípulos creyeron en él.